

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/88/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613203006
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613203006.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému C. Š., U.. XX. X. XXXX, trvale bytom H. XXX, O. M. G., o zaplatenie 8.352,02 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 5242,69 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4083,92 eura od 12. 9. 2012 do zaplatenia, do 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieťa.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 128,26 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 266,39 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť splnomocnenému zástupcovi žalobcu do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 22. 3. 2013, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 8352,02 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7734,50 eura, od 12. 9. 2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovaný pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej so E. E., a. s. dňa 24. 3. 2011. Dňa 15. 1. 2007 uzatvoril žalovaný so E. E., a. s. zmluvu číslo: XXXXXXXXX, na základe ktorej mu boli poskytnuté peňažné prostriedky, pričom podmienky čerpania prostriedkov, ich splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností boli upravené v zmluve a všeobecných obchodných podmienkach. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala dlžná suma 8352,02 eura a pozostávala z istiny vo výške 7734,50 eura a úroku z omeškania vo výške 617,52 eura. Po postúpení pohľadávky žalovaný žiadnu sumu neuhradil.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 26. 1. 2015, žalobca uviedol, že dňa 15. 1. 2007 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 4979,09 eura. Úroková sadzba bola dojednaná vo výške 12,6 % ročne. Účastníci zmluvy si dojednali poplatok za poskytnutie úveru vo výške 33,19 eura a poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eura mesačne. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v splátkach vo výške 75,68 eura mesačne, vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20. 2. 2007, s konečnou splatnosťou úveru dňa 20. 12. 2016. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 7734,50 eura, ktorá pozostáva z neuhradeného úveru, poplatkov a zmluvných úrokov. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil spolu 637,27 eura, ktoré boli započítané na istinu v sume 517,86 eura, na poplatky v sume 99,58 eura a na úrok z omeškania v sume 19,83 eura. Poplatky za správu účtu a za upomienky predstavujú 152,01 eura, zmluvný úrok je vyčíslený vo výške

3121,26 eura za obdobie od 28. 2. 2007 do 24. 3. 2011, pričom podľa vyčíslenia v doplnení žaloby bol úrok vyčíslovaný z dlžnej istiny úveru, zmluvného úroku a poplatkov, v sadzbe 12,4 % ročne. Istina predstavuje súčet poskytnutého úveru vo výške 4979,09 eura, poplatkov vo výške 152,01 eura a úrokov vo výške 3121,26 eura, po odpočítaní sumy 517,86 eura, ktorá bola započítaná na úhradu istiny. Úrok z omeškania predstavuje 617,52 eura a bol vyčíslovaný v sadzbe 26,4 % ročne od 31. 3. 2007 do 30. 11. 2008, v sadzbe 16,2 % ročne ku dňu 31. 12. 2008 a od 31. 1. 2009 v sadzbe 8 % ročne, pričom bol vyčíslovaný z jednotlivých neuhradených splátok. Vyčíslený bol ku dňu 24. 3. 2011 v celkovej sume 637,35 eura, pričom dlžná suma úrokov z omeškania, po započítaní úhrad vo výške 19,83 eura, činí 617,52 eura.

Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

Právny zástupca žalobcu na súdnom pojednávaní na podanej žalobe trval v celom rozsahu. Poukázal na to, že doručenkou o doručení oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovanému nedisponujú. Nevedel odôvodniť počiatok uplatneného úroku z omeškania od 12. 9. 2012.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené a žalovaného, ktorému bolo predvolanie na súdne pojednávanie doručené náhradným spôsobom doručenia podľa § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca ani žalovaný svoju neúčast' na súdnom pojednávaní neospravedlnili včas a dôležitými dôvodmi. Súd preto vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi, a to zmluvou o splátkovom úvere číslo: XXXXXXXXXXXX, zmluvou o zmenkovom vyplňovacom práve, dohodou o zabezpečení úveru životným poistením, všeobecnými obchodnými podmienkami E. E. U., a. s., zmluvou o postúpení pohľadávok číslo 0568/2011/CE, vrátane prílohy k zmluve, oznámením o postúpení pohľadávky, vrátane podacieho hárku, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, pokusom o zmier, výpisom z účtu žalovaného, prehľadom jednotlivých splátok, zistiac nasledovný skutkový stav:

E. E., a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 15. 1. 2007 zmluvu o splátkovom úvere číslo: XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 150.000 Sk, t. j. 4979,09 eura, pri výške dojednanej úrokovej sadzby 12,6 % ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 119-tich mesačných splátkach vo výške 2280 Sk, t. j. 75,68 eura, vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc od 20. 2. 2007, s konečnou splatnosťou úveru k 20. 12. 2016. Účastníci zmluvy si dojednali aj povinnosť žalovaného platiť poplatok za správu úveru vo výške 60 Sk, t. j. 1,99 eura, mesačne a zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru 3000 Sk, t. j. 99,58 eura, z prostriedkov úveru. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 14,73 %. Dňa 15. 1. 2007 uzatvorili účastníci zmluvy aj zmluvu o zmenkovom vyplňovacom práve a dohodu o zabezpečení úveru životným poistením. Podľa výpisu z účtu žalovaného žalovaný dňa 15. 1. 2007 čerpal úver v celkovej výške 147.000 Sk a 3000 Sk.

Podľa čl. 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok E. E., banka je oprávnená: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti. Dňa 21. 8. 2012 oznámil žalobca žalovanému, že ku dňu 21. 8. 2012 vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 dní odo dňa doručenia oznámenia.

E. E., a. s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 24. 3. 2011 zmluvu o postúpení pohľadávok číslo 0568/2011/CE, predmetom ktorej bolo aj postúpenie žalovanej pohľadávky. Podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok bola splatnosť pohľadávky 20. 12. 2016, pričom zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia predstavoval 8352,02 eura. E. E., a. s. oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 12. 4. 2011.

Dňa 19. 12. 2011 uzatvoril žalobca so žalovaným dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo zmluvy uzavretej s pôvodným veriteľom E. E., a. s., v celkovej výške 7734,50 eura.

Dňa 21. 8. 2012 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 8502,02 eura v lehote 15 dní od doručenia oznámenia.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 12. 2007 (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška

úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Y. V. R. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že E. E., a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 15. 1. 2007 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v celkovej výške 150.000 Sk, ktorý sa žalovaný zaviazal splátiť splátkami vo výške 2280 Sk mesačne. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na predmet a obsah zmluvy, jednalo sa o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Uzavretá zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti. Konečná splatnosť úveru bola medzi účastníkmi dojednaná na 20. 12. 2016. Žalobca dňa 21. 8. 2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na jeho vrátenie, v lehote 15 dní odo dňa doručenia oznámenia. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávok číslo 0568/2011/CE, uzatvorenou medzi E. E., a. s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, na základe ktorej došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky. Podľa zákonného ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, je súd povinný od 1. 5. 2014 ex offio prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal aj možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihliadol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je 3 ročná. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 22. 3. 2013, v čase podania žaloby už boli premlčané splátky úveru splatné do 20. 3. 2010. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie splátok úveru, ktoré v čase podania žaloby na súd premlčané neboli, teda splatných od 20. 4. 2010 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. do 20. 8. 2012, spolu 29 splátok po 75,68 eura, čo činí 2194,72 eura, zosplatnenú istinu úveru, ktorá, podľa prehľadu splátok, predloženého žalobcom, činí 2975,96 eura (súčet splátok istiny zo splátok splatných v období od 20. 9. 2012 do 20. 12. 2016) a poplatok za správu úveru, ktorý bol účastníkmi individuálne dojednaný v zmluve o úvere vo výške 1,99 eura mesačne, čo za 29 mesiacov (t. j. od 20. 4. 2010, teda od splatnosti najskôr splatného poplatku, ktorý nebol premlčaný do 20. 8. 2012, t. j. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru) činí 57,71 eura, spolu 5228,39 eura. V zostávajúcej časti uplatnenej istiny, t. j. vo výške 2506,11 eura, súd podanú žalobu zamietol. Žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie splátok, ktoré boli v čase podania žaloby na súd už premlčané, t. j. splátok splatných do 20. 3. 2010. Taktiež žalobcovi neprislúchal úrok zo splátok, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. pôvodne splatných od 20. 9. 2012 do 20. 12. 2016, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148). Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, prislúchalo žalobcovi aj právo

na zaplata úrokov z omeškania, a to podľa občianskoprávných predpisov, keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah. Pretože do omeškania s prvou nepremičanou splátkou sa žalovaný dostal od 21. 4. 2010 (so splátkou splatnou 20. 4. 2010), súd priznal žalobcovi úrok z omeškania zo splátok splatných od 20. 4. 2010 do 20. 3. 2011, a to za obdobie do 24. 3. 2011, v súlade s uplatneným nárokom v doplnení žaloby, z ktorého vyplynulo, že žalobca vyčíslil úrok z omeškania v sume 617,52 eura za obdobie do 24. 3. 2011 (teda najneskôr zo splátky splatnej 20. 3. 2011). Za obdobie od 21. 4. 2010 do 24. 3. 2011 potom prislúchal žalobcovi úrok z omeškania spolu vo výške 14,30 eura, pričom z jednotlivých splátok súd priznal úrok z omeškania len z časti istiny, keďže podľa ustálenej judikatúry oneskoreným zaplatením úrokov nevzniká právo na úroky z omeškania (Občiansky zákonník, ani Obchodný zákonník, neumožňujú požadovať od dlžníka príslušenstvo - úroky z omeškania pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky - úrokov). Žalobcovi tak prislúchal úrok z omeškania zo splátky splatnej dňa 20. 4. 2010 zo sumy 30,89 eura vo výške 2,28 eura, zo splátky splatnej dňa 20. 5. 2010 zo sumy 31,23 eura vo výške 2,10 eura, zo splátky splatnej 20. 6. 2010 zo sumy 31,58 eura vo výške 1,91 eura, zo splátky splatnej dňa 20. 7. 2010 zo sumy 31,93 eura vo výške 1,72 eura, zo splátky splatnej 20. 8. 2010 zo sumy 32,28 eura vo výške 1,52 eura, zo splátky splatnej 20. 9. 2010 zo sumy 32,64 eura vo výške 1,32 eura, zo splátky splatnej 20. 10. 2010 zo sumy 33,01 eura vo výške 1,12 eura, zo splátky splatnej 20. 11. 2010 zo sumy 33,37 eura vo výške 0,90 eura, zo splátky splatnej 20. 12. 2010 zo sumy 33,74 eura vo výške 0,69 eura, zo splátky splatnej 20. 1. 2011 zo sumy 34,12 eura vo výške 0,47 eura, zo splátky splatnej 20. 2. 2011 zo sumy 34,50 eura vo výške 0,24 eura a zo splátky splatnej 20. 3. 2011 zo sumy 34,88 eura vo výške 0,03 eura, a to v sadzbe 8 % ročne tak, ako to uviedol žalobca v doplnení žaloby, vždy od 21. dňa príslušného kalendárneho mesiaca (vzhľadom na to, že splatnosť splátky bola k 20. dňu v mesiaci) do 24. 3. 2011. Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi spolu 5242,69 eura (dlžné splátky, zosplatenú istinu a poplatky za správu úveru vo výške 5228,39 eura a úrok z omeškania za obdobie od 21. 4. 2010 do 24. 3. 2011 vo výške 14,30 eura). Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania za obdobie od 12. 9. 2012 do zaplata, tak ako si to uplatnil v žalobe, keďže nemohol rozhodnúť nad rámec uplatneného nároku, a to v sadzbe 8,75 % ročne, ktorého výška zodpovedala výške úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a nebola v rozpore s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov ani vo vzťahu k jednotlivým dlžným splátkam, avšak len zo sumy dlžnej istiny a poplatkov, keďže, tak ako už bolo uvedené vyššie, úrok z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky nie je možné priznať z príslušenstva, t. j. z úrokov. Výška zosplatennej istiny predstavovala 2975,96 eura, výška istiny z jednotlivých nezaplatených splátok, splatných od 20. 4. 2010 do 20. 8. 2012 spolu predstavovala 1050,25 eura a výška dlžných poplatkov predstavovala 57,71 eura, čo spolu činí 4083,92 eura. Preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania len z uvedenej sumy. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol. Pokiaľ aj žalobca poukazoval na dohodu o uznaní dlhu zo dňa 19. 12. 2011, v dôsledku ktorej malo dôjsť k pretrhnutiu plynutia premlčacej doby, súd mal za to, že je neplatná pre jej rozpor s dobrými mravmi. Z uvedeného dôvodu dohoda resp. vyhlásenie žalovaného o uznaní dlhu v dohode obsiahnuté, nemala za následok pretrhnutie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej premlčacej doby v zmysle zákonného ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ani vznik vyvrátiteľnej právnej domnienky o existencii dlhu v dobe uznania. Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že dlh v čase uznania trval. Na nastúpenie právnych účinkov uznania dlhu je potrebné, aby dlžník písomne uznal, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu a výšky. V spotrebiteľských právnych vzťahoch sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako „slabšej“ zmluvnej strany. Žalobca ako iniciátor uzavretia dohody o uznaní dlhu a jeho splácaní v splátkach do dohody o splácaní dlhu v splátkach zakomponoval uznanie dlhu, a to, podľa názoru súdu, s cieľom predĺžiť si premlčaciu dobu na úkor žalovaného ako spotrebiteľa. Spotrebiteľ (žalovaný) v tomto prípade nemal možnosť ovplyvniť obsah dohody, vzhľadom na skutočnosť, že táto bola vopred pripravená na predtlačenom formulári, jednalo sa teda o formulárovú dohodu. Postup žalobcu pri uzatváraní dohody o uznaní dlhu a o splácaní je preto nekalou obchodnou praktikou. Súdu je aj z úradnej činnosti známe (z ďalších súdnych konaní, v ktorých vystupuje žalobca), že žalobca pri uzatváraní dohôd o uznaní dlhu a o jeho splácaní v splátkach nepoučuje dlžníkov o inštitúte uznania dlhu a najmä o jeho právnych následkoch. Súd mal za to, že dohoda o uznaní dlhu nebola uzavretá so žalovaným s cieľom reálneho poskytnutia výhody splátok (teda v jeho prospech), ale, naopak, s cieľom zvýhodnenia žalobcu vzhľadom na účinky uznania dlhu vo vzťahu k premlčaniu.

Podľa § 160 ods. 1, prvá veta Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd žalovanému, vzhľadom na výšku priznaného plnenia, určil na zaplatenie dlhšiu ako zákonnú trojdňovú lehotu, a to lehotu 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd v konaní úspešnejšiemu žalobcovi priznal pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 5242,69 eura, čo činí 62,8 %, jeho neúspech 3109,33 eura, čo činí 37,2 %. pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 25,6 % (62,8 % - 37,2 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 25,6 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania v sume 501 eur, čo činí 128,26 eura a náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vo výške 25,6 % z celkových trov právneho zastúpenia v sume 1040,57 eura, čo činí 266,39 eura, a to tarifnú odmenu za 3 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd a účasť na súdnom pojednávaní dňa 28. 1. 2015 po 253,94 eura (§ 13a ods. 1 písm. a), c), d) citovanej vyhlášky v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2013 po 7,81 eura a 1 úkon právnej služby vykonaný v roku 2015 vo výške 8,39 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky), náhradu cestovných výdavkov za účasť na súdnom pojednávaní dňa 28. 1. 2015 vo výške 81,31 eura (keďže súd nemohol rozhodnúť nad rámec uplatneného nároku) na trase Košice - Liptovský Mikuláš a späť, spolu 342 km, pri použití osobného motorového vozidla substitučného právneho zástupcu žalobcu značky Audi A6, evidenčné číslo KE684IN (§ 15 písm. a), § 16 ods. 4 citovanej vyhlášky v spojení s § 7 zákona číslo 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov), a to základnú náhradu 0,183 eura x 342 km, t. j. 62,59 eura a náhradu za spotrebované pohonné látky 342 km x 5/100 km (spotreba) x 1,118 eura/l (cena paliva), t. j. 19,12 eura a DPH 20 % z tarifnej odmeny, režijného paušálu a náhrady cestovných výdavkov, t. j. zo sumy 867,14 eura, čo činí 173,43 eura. Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený splnomocneným zástupcom, ktorý je advokátom, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám splnomocneného zástupcu žalobcu. Súd nepriznal žalobcovi náhradu za stratu času, nakoľko cesta na súdne pojednávanie nebola vykonaná advokátom, ale advokátskym koncipientom, ktorý je zamestnancom advokáta. Advokátsky koncipient teda pri ceste na súdne pojednávanie plní svoje pracovné povinnosti v rámci pracovnej cesty, na ktorú bol ako zamestnanec vyslaný. Advokátovi prislúcha náhrada za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky preto, že počas cesty nemôže vykonávať iné povinnosti. Počas cesty advokátskeho koncipienta na súdne pojednávanie však advokátovi ako jeho zamestnávateľovi strata času nevzniká. Súd nepriznal žalobcovi ani tarifnú odmenu a k tomu prislúchajúci režijný paušál za zaslanie pokusu o zmier, nakoľko v občianskom súdnom konaní je možné priznať účastníkovi len náhradu trov konania vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Zaslanie pokusu o zmier žalobcom žalovanému nepredstavuje úkon, ktorý by bol účelne vynaložený v súvislosti s predmetným konaním, nakoľko sa jedná len o úkon formálny, bez významu z hľadiska hmotného a procesného práva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.